

Arrest

nr. 113 971 van 19 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 12 juli 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 juni 2013 dienen verzoekers een asielaanvraag in.

Op 12 juli 2013 neemt de adjunct van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De motivering van de eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoeker luidt als volgt: "K., F.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 20/06/2013

Overdracht CGVS: 24/06/2013

U werd op 8 juli 2013 van 9u08 tot 12u gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Carallukë (gemeente Malishevë, Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. U bent traditioneel gehuwd met H. B. (OV ...). In 2011 deed u kabelwerken bij J. Z., een machtige etnische Albanees werkend voor de gemeente Malishevë met kennissen bij de autoriteiten en het ministerie. J. Z. kon u niet volledig betalen en gaf u een wagen die meer waard was dan hetgeen hij u schuldig was, waar u de meerwaarde van zou betalen. De wagen had echter nog Duitse nummerplaten en u kon de wagen niet registreren op uw naam in Kosovo. U meldde dat aan J., er volgde een discussie die uiteindelijk op een gevecht uitdraaide. Op 3 juni 2011 deed u melding bij de Kosovaarse politie (KP) van het feit dat u in uw zaak werd bedreigd en geslagen door twee leden van de familie Z.. Uw oudste zoon F. was aanwezig bij dit gevecht. U gaf de namen van uw belagers aan de politie die echter sjoemelde met uw verklaring en de namen van uw belagers niet vermeldde in uw proces-verbaal. U verkreeg een soort 'besa' van de familie Z. om uw schulden te betalen, maar ontving op geregelde tijdstippen wel nog provocaties van hen. In april 2013 eiste de familie Z. terug haar geld op. Ondanks dat u de wagen had verkocht en u uw schulden aan de familie Z. had terugbetaald, bleven zij geld van u eisen. Tijdens een discussie daaromtrent zegde u niet van plan te zijn uw schulden te betalen, wat tot een gevecht leidde waarbij u een van uw belagers ernstig toetakelde. Na het gevecht in april 2013 (7 of 8 april 2013) sloot u even uw zaak en bleef u thuis. De problemen met de familie Z. bleven echter aanslepen, wat tot uw vertrek uit Kosovo leidde rond 3 mei 2013. U reisde illegaal naar Slovenië. Na uw vertrek uit Kosovo werd uw gezin lastiggevallen door de familie Z., die zich aanvankelijk naar u informeerde bij uw echtgenote, maar na enige tijd er met dreigde uw zoon te zullen ontvoeren, wat uw gezin deed besluiten eveneens Kosovo te verlaten. Uw gezin verliet Kosovo rond 10 juni 2013 en werd in Hongarije opgepakt door de politie. Na contact met uw partner, ontmoetten uw gezin en u op 16 of 17 juni 2013 elkaar terug in Boedapest (Hongarije), waarna jullie samen naar België reisden, waar jullie op 19 juni 2013 aankwamen en een dag later een asielaanvraag indienden. Bij een terugkeer naar Kosovo vreest u een hernieuwing van de problemen met de familie (van J.) Z..

Ter staving van identiteit en/of asielrelaas bent u in het bezit van de volgende documenten: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 22 september 2010; uw (vervallen) rijbewijs, uitgereikt op 16 september 2002 door UNMIK (The United Nations Interim Administration Mission in Kosovo; Tijdelijke Administratie van de Verenigde Naties in Kosovo); de Kosovaarse geboorteaktes van uw kinderen, uitgereikt op 15 mei 2013 te Carallukë; per fax d.d. 4 juli 2013 uw aangifte van 3 juni 2011 bij de Kosovaarse politie van het gevecht met de familie Z. en een medisch attest van uw verwondingen opgelopen tijdens dat gevecht. Na uw gehoor op het Commissariaat-generaal maakte u per fax nog een document over met daarop de namen N. Z. en H. Z. genoteerd.

B. Motivering

Op basis van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonst dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u meerdere weken in Slovenië verbleef alvorens naar België te reizen. U vroeg in Slovenië geen asiel aan (CGVS, p. 5). Hiermee zet u de ernst van uw asielaanvraag danig op de helling. Een dergelijke houding is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Voorts dient gewezen te worden op een aantal vaststellingen die de nodige vraagtekens opwerpen bij uw algemene geloofwaardigheid. Immers, zo verklaarde u tijdens uw gehoor d.d. 8 juli 2013 begin mei 2013 naar Slovenië te zijn gegaan en er een week op uw familie gewacht te hebben. Uiteindelijk ging u op 16 of 17 juni 2013 naar Boedapest om u aldaar te herenigen met uw gezin (CGVS, p. 5). Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u ongeveer een maand in Ljubljana (Slovenië) te hebben verbleven alvorens naar Hongarije te zijn gegaan (Verklaring DVZ, vraag 36). Ter zake dient voorts vastgesteld te worden dat op uw Facebookprofiel echter te lezen valt dat u in Zürich (Zwitserland) woonde. Uw verklaring dat al uw familieleden uw inloggegevens hebben en dat uw zus dat misschien op uw profiel heeft gezet, overtuigt allermindst (CGVS, p. 13-14). Uw partner verklaarde, in tegenstelling tot u, uw inloggegevens van uw Facebookprofiel niet te kennen (CGVS H., p. 3). Ook bij het precieze tijdstip van vertrek van uw partner uit Kosovo moeten vraagtekens worden geplaatst. Immers, daar waar u verklaarde dat uw partner tussen 8 en 11 juni 2013 vertrok, stelde uw partner op 3 of 4 juni 2013 uit Kosovo te zijn vertrokken (CGVS, p. 5-6; CGVS H., p. 4). Voorts verklaarde uw partner ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 20 juni 2013 dat zij ongeveer een week in Servië op straat verbleef alvorens Hongarije te betreden, daar waar ze tijdens haar gehoor d.d. 8 juli 2013 op de zetel van het Commissariaat-generaal dan weer stelde tijdens haar verblijf van een tiental dagen in Servië op verschillende plaatsen in huizen van de smokkelaars te hebben verbleven alvorens de grens met Hongarije over te steken (Verklaring DVZ H., vraag 36; CGVS H., p. 4-5). Bovenstaande bevindingen doen dan ook de nodige bedenkingen rijzen bij de precieze tijdstippen van vertrek van uzelf en van uw gezin uit Kosovo.

Ook aangaande uw asielmotieven - de problemen die u kende met de familie (van J.) Z. - moet gewezen worden op diverse elementen die de waarachtigheid ervan ernstig in vraag doen stellen.

Immers, zo stelde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 20 juni 2013 dat u een drietal maanden eerder in conflict raakte met een aantal personen. U stelde er voorts dat die personen een aantal pogingen ondernamen om uw kinderen te ontvoeren (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 4). Tijdens uw gehoor d.d. 8 juli 2013 verklaarde u echter al sinds 2011 in conflict te liggen met de familie Z. en stelde u dat uw belagers ermee dreigden uw zoon te ontvoeren (CGVS, p. 7, 11). Voorts is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal behalve J. Z. geen namen kon geven van de familie Z. met wie u al twee jaar problemen zou hebben gekend. U voegde er aan toe de familie Z. niet goed te kennen daar zij op 25 kilometer van u woonde in Kosovo. Anderzijds verklaarde u dan weer wel dat u tijdens uw verklaring bij de politie op 3 juni 2011 de namen en precieze data gaf van uw problemen met de familie Z. en stelde u dat zich elders in Kosovo vestigen geen optie was omdat de dochters van de familie Z. in andere gemeenten zijn gehuwd en de familie Z. aldaar ook kennissen bij de autoriteiten heeft (CGVS, p. 7-14). Dat u na uw gehoor alsnog een fax opstuurde met daarop de namen N. en H. Z. genoteerd, kan geen ander licht werpen op de bevinding dat het bevreemdend is dat u zoiets niet kon meedelen tijdens uw gehoor zelf. Voorts verklaarde u tijdens uw gehoor d.d. 8 juli 2013 dat de familie Z. na uw vertrek uit Kosovo meermaals bij uw partner thuis kwam vragen naar u en bij latere bezoeken ermee dreigde uw zoon te zullen ontvoeren (CGVS, p. 10-11). Wat betreft de problemen na uw vertrek uit Kosovo moet verder opgemerkt worden dat uw partner verklaarde dat zij u drie weken na uw vertrek belde met de boodschap dat personen naar haar (en uw gezin) riepen waarop u haar zegde dat het waarschijnlijk niets met jullie te maken had, en dat u, wanneer zij u later zegde dat personen zich informeerden over u en haar bedreigden, haar zegde documenten te verzamelen en Kosovo te verlaten (CGVS H., p. 7-8). Er dient echter vastgesteld te worden dat de geboorteaktes van uw kinderen werden uitgereikt op 15 mei 2013, ongeveer 12 dagen na uw vertrek uit Kosovo (document 2). Voorts is het zeer bevreemdend dat uw echtgenote de naam van de familie met wie jullie problemen kenden hoegenaamd niet kent (CGVS H., p. 6). Voorgaande bevindingen werpen ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met J. Z. en diens familie.

Wat er ook van zij, indien uw problemen met de familie Z. alsnog naar waarheid mogen worden geschat, dient opgemerkt te worden dat uw problemen met de familie Z. een louter interpersoonlijk (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) karakter hebben. Uw problemen met J. Z. (en diens familie) houden ook geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren

wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Geldzaken liggen immers aan de basis van uw dispuut met de familie Z. (CGVS, p. 7). Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met J. Z. geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met hem in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er ten aanzien van Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. U verklaarde weliswaar klacht neergelegd te hebben bij de Kosovaarse Politie voor het incident d.d. 3 juni 2011, maar zowel u als uw echtgenote lieten het na voor de recent (april 2013 en recenter) gekende problemen een klacht in te dienen bij de Kosovaarse Politie. Uw motivatie, met name dat u geen klacht indiende bij de politie voor uw problemen in 2013 omdat u niet werd geholpen door haar in 2011, rechtvaardigt uw nalaten ter zake niet (CGVS, p. 12). Gelet op het feit dat uw geloofwaardigheid ernstig in het gedrang is kunnen dan ook de nodige vraagtekens worden geplaatst bij uw beweringen dat u in 2011 de namen van de familie Z. aan de politie gaf, maar dat deze sjoemelde met uw verklaring en de gegeven namen achterwege liet op het proces-verbaal (CGVS, p. 9). Daarenboven heeft ook uw partner geen melding gemeld van de problemen die ze ondervond met de familie Z. na uw vertrek uit Kosovo. Haar motivatie waarom ze geen klacht indiende, met name uit angst, rechtvaardigt haar nalaten evenmin (CGVS H., p. 7-8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Kosovaarse Politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit.

Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX. Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo.

De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo actueel redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ondanks dat u niet tevreden was over het optreden van de lokale politie van Malishevë in juni 2011 liet u het na elders, bij de hogere Kosovaarse en/of internationale/Europese veiligheidsinstanties, melding te maken van uw problemen met de familie Z.. Evenmin legde u ergens klacht neer tegen de inactiviteit van de politie van Malishevë (CGVS, p. 12-14). Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart, rijbewijs en de geboorteaktes van uw kinderen bevatten louter persoonsgegevens, die hier geenszins worden betwist. Het proces-verbaal en medisch attest d.d. 3 juni 2011 tonen aan dat u een incident kende op voornoemde datum, waarvoor u een klacht indiende bij de politie en zich medisch liet verzorgen, maar ook niets meer dan dat. De fax met de namen N. en H. Z. kwam hierboven reeds aan bod.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

De motivering van de tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekster luidt als volgt: "B., H.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 20/06/2013

Overdracht CGVS: 24/06/2013

U werd op 8 juli 2013 van 12u09 tot 13u17 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, afkomstig uit Graboc i Poshtëm (Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. Sinds uw traditioneel huwelijk met F. K. (O.V. ...) in 1992 vestigde u zich in Carallukë (gemeente Malishevë, Kosovo). Uit uw verklaringen blijkt dat u Kosovo ontvluchtte om dezelfde redenen als degene die werden uiteengezet door uw partner F.. Zo beaamde u dat jullie Kosovo verlieten naar aanleiding van problemen met de familie aan wie uw echtgenoot geld verschuldigd was. In juni 2011 was er in de zaak van uw partner een gevecht tussen hem en twee personen van de familie Z.. Uw oudste zoon F. was getuige van dat gevecht. Uw partner F. legde een klacht neer bij de politie, waar echter geen gevolg aan werd gegeven daar de familie Z. een machtige familie is met veel connecties bij de Kosovaarse overheid. In april 2013 laaiden de problemen tussen uw partner en de familie Z. terug op. Het kwam wederom tot een gevecht tussen F. en de familie Z.. Uw partner voelde zich niet meer veilig in Kosovo en verliet begin mei 2013 het land. Tot die dag wist u in feite amper iets van de problemen van uw partner. Na het vertrek van F. uit Kosovo hingen leden van de familie Z. regelmatig in de buurt van uw huis rond. Een drietal weken na het vertrek van F. uit Kosovo meldde u dat aan F., die u zegde dat het waarschijnlijk niets met jullie te maken had. Nadien kwam de familie Z. echter naar uw woning, aanvankelijk vragend naar F., maar nadien ermee dreigend uw zoon te zullen ontvoeren. U lichtte F. hierover in, die u zegde zo snel mogelijk de nodige documenten te halen en Kosovo te verlaten.

Op 3 of 4 juni 2013 verliet u met uw kinderen Kosovo en reisde u naar Servië, waar u een tiental dagen verbleef in huizen van de smokkelaars alvorens naar Hongarije te reizen. In Hongarije werd u door de politie opgepakt en 40 uur vastgehouden, waarna ze u en uw kinderen naar een vluchtelingencentrum brachten waar uw vingerafdrukken werden genomen. U verliet het vluchtelingencentrum en contacteerde uw echtgenoot om elkaar terug te zien in Boedapest (Hongarije). U verliet Hongarije op 17 juni 2013 en kwam in België aan op 19 juni 2013. Op 20 juni 2013 vroeg u in België asiel aan. Bij een terugkeer naar Kosovo vreest u voor het leven van uw echtgenoot en kinderen. U bent in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 23 mei 2013.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw partner, K. F. (O.v. ...), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot niet in overwegingname genomen, die luidt als volgt:

"Op basis van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen. Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u meerdere weken in Slovenië verbleef alvorens naar België te reizen. U vroeg in Slovenië geen asiel aan (CGVS, p. 5). Hiermee zet u de ernst van uw asielaanvraag danig op de helling. Een dergelijke houding is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Voorts dient gewezen te worden op een aantal vaststellingen die de nodige vraagtekens opwerpen bij uw algemene geloofwaardigheid. Immers, zo verklaarde u tijdens uw gehoor d.d. 8 juli 2013 begin mei 2013 naar Slovenië te zijn gegaan en er een week op uw familie gewacht te hebben. Uiteindelijk ging u op 16 of 17 juni 2013 naar Boedapest om u aldaar te herenigen met uw gezin (CGVS, p. 5). Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u ongeveer een maand in Ljubljana (Slovenië) te hebben verbleven alvorens naar Hongarije te zijn gegaan (Verklaring DVZ, vraag 36). Ter zake dient voorts vastgesteld te worden dat op uw Facebookprofiel echter te lezen valt dat u in Zürich (Zwitserland) woonde. Uw verklaring dat al uw familieleden uw inloggegevens hebben en dat uw zus dat misschien op uw profiel heeft gezet, overtuigt allerminst (CGVS, p. 13-14). Uw partner verklaarde, in tegenstelling tot u, uw inloggegevens van uw Facebookprofiel niet te kennen (CGVS H., p. 3). Ook bij het precieze tijdstip van vertrek van uw partner uit Kosovo moeten vraagtekens worden geplaatst. Immers, daar waar u verklaarde dat uw partner tussen 8 en 11 juni 2013 vertrok, stelde uw partner op 3 of 4 juni 2013 uit Kosovo te zijn vertrokken (CGVS, p. 5-6; CGVS H., p. 4). Voorts verklaarde uw partner ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 20 juni 2013 dat zij ongeveer een week in Servië op straat verbleef alvorens Hongarije te betreden, daar waar ze tijdens haar gehoor d.d. 8 juli 2013 op de zetel van het Commissariaat-generaal dan weer stelde tijdens haar verblijf van een tiental dagen in Servië op verschillende plaatsen in huizen van de smokkelaars te hebben verbleven alvorens de grens met Hongarije over te steken (Verklaring DVZ H., vraag 36; CGVS H., p. 4-5). Bovenstaande bevindingen doen dan ook de nodige bedenkingen rijzen bij de precieze tijdstippen van vertrek van uzelf en van uw gezin uit Kosovo.

Ook aangaande uw asiel motieven - de problemen die u kende met de familie (van J.) Z. - moet gewezen worden op diverse elementen die de waarachtigheid ervan ernstig in vraag doen stellen.

Immers, zo stelde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 20 juni 2013 dat u een drietal maanden eerder in conflict raakte met een aantal personen. U stelde er voorts dat die personen een aantal pogingen ondernamen om uw kinderen te ontvoeren (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 4). Tijdens uw gehoor d.d. 8 juli 2013 verklaarde u echter al sinds 2011 in conflict te liggen met de familie Z. en stelde u dat uw belagers ermee dreigden uw zoon te ontvoeren (CGVS, p. 7, 11). Voorts is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal behalve J. Z. geen namen kon geven van de familie Z. met wie u al twee jaar problemen zou hebben gekend. U voegde er aan toe de familie Z. niet goed te kennen daar zij op 25 kilometer van u woonde in Kosovo. Anderzijds verklaarde u dan weer wel dat u tijdens uw verklaring bij de politie op 3 juni 2011 de namen en precieze data gaf van uw problemen met de familie Z. en stelde u dat zich elders in Kosovo vestigen geen optie was omdat de dochters van de familie Z. in andere gemeenten zijn gehuwd en de familie Z. aldaar ook kennissen bij de autoriteiten heeft (CGVS, p. 7-14). Dat u na uw gehoor alsnog een fax opstuurde met daarop de namen N. en H. Z. genoteerd, kan geen ander licht werpen op de bevinding dat het bevreemdend is dat u zoiets niet kon meedelen tijdens uw gehoor zelf. Voorts verklaarde u tijdens uw gehoor d.d. 8 juli 2013 dat de familie Z. na uw vertrek uit Kosovo meermaals bij uw partner thuis kwam vragen naar u en bij latere bezoeken ermee dreigde uw zoon te zullen ontvoeren (CGVS, p. 10-11). Wat betreft de problemen na uw vertrek uit Kosovo moet verder opgemerkt worden dat uw partner verklaarde dat zij u drie weken na uw vertrek belde met de boodschap dat personen naar haar (en uw gezin) riepen waarop u haar zegde dat het waarschijnlijk niets met jullie te maken had, en dat u, wanneer zij u later zegde dat personen zich informeerden over u en haar bedreigden, haar zegde documenten te verzamelen en Kosovo te verlaten (CGVS H., p. 7-8). Er dient echter vastgesteld te worden dat de geboorteaktes van uw kinderen werden uitgereikt op 15 mei 2013, ongeveer 12 dagen na uw vertrek uit Kosovo (document 2). Voorts is het zeer bevreemdend dat uw echtgenote de naam van de familie met wie jullie problemen kenden hoegenaamd niet kent (CGVS H., p. 6). Voorgaande bevindingen werpen ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met J. Z. en diens familie.

Wat er ook van zij, indien uw problemen met de familie Z. alsnog naar waarheid mogen worden geschat, dient opgemerkt te worden dat uw problemen met de familie Z. een louter interpersoonlijk (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) karakter hebben. Uw problemen met J. Z. (en diens familie) houden ook geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren

wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Geldzaken liggen immers aan de basis van uw dispuut met de familie Z. (CGVS, p. 7). Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met J. Z. geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met hem in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er ten aanzien van Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. U verklaarde weliswaar klacht neergelegd te hebben bij de Kosovaarse Politie voor het incident d.d. 3 juni 2011, maar zowel u als uw echtgenote lieten het na voor de recent (april 2013 en recenter) gekende problemen een klacht in te dienen bij de Kosovaarse Politie. Uw motivatie, met name dat u geen klacht indiende bij de politie voor uw problemen in 2013 omdat u niet werd geholpen door haar in 2011, rechtvaardigt uw nalaten ter zake niet (CGVS, p. 12). Gelet op het feit dat uw geloofwaardigheid ernstig in het gedrang is kunnen dan ook de nodige vraagtekens worden geplaatst bij uw beweringen dat u in 2011 de namen van de familie Z. aan de politie gaf, maar dat deze sjoemelde met uw verklaring en de gegeven namen achterwege liet op het proces-verbaal (CGVS, p. 9). Daarenboven heeft ook uw partner geen melding gemeld van de problemen die ze ondervond met de familie Z. na uw vertrek uit Kosovo. Haar motivatie waarom ze geen klacht indiende, met name uit angst, rechtvaardigt haar nalaten evenmin (CGVS H., p. 7-8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Kosovaarse Politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit.

Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX. Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo.

De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo actueel redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreerndellngenwet van 15 december 1980. Ondanks dat u niet tevreden was over het optreden van de lokale politie van Malishevë in juni 2011 liet u het na elders, bij de hogere Kosovaarse en/of internationale/Europese veiligheidsinstanties, melding te maken van uw problemen met de familie Z.. Evenmin legde u ergens klacht neer tegen de inactiviteit van de politie van Malishevë (CGVS, p. 12-14). Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart, rijbewijs en de geboorteaktes van uw kinderen bevatten louter persoonsgegevens, die hier geenszins worden betwist. Het proces-verbaal en medisch attest d.d. 3 juni 2011 tonen aan dat u een incident kende op voornoemde datum, waarvoor u een klacht indiende bij de politie en zich medisch liet verzorgen, maar ook niets meer dan dat. De fax met de namen N. en H. Z. kwam hierboven reeds aan bod."

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging genomen.

Ook uw identiteitskaart kan geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie daar het enkel persoonsgegevens bevat, die op zich niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. De verwerende partij heeft het administratief dossier ingediend doch heeft nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste en enige middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht en het evenredigheidsbeginsel, van "onder meer" artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: de wet van 11 april 1994) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Ten slotte voeren verzoekers machtsverschrijding aan.

Ter adstruering van het middel zetten zij het volgende uiteen: "Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;

Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn.

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan;

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepalen dat elke éézijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurder of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt; dat aan de door voornoemde wetsbepalingen opgelegde motiveringsplicht is voldaan wanneer de weigering tot machtiging duidelijk de redenen vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt en waaruit blijkt dat zij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De beslissing luidt als volgt inzake de heer K. (de motivering inzake de echtgenote is identiek en beperkt er zich toe naar de motivatie inzake de echtgenoot te verwijzen) : (...)

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de beslissing van het CGVS naar het KB VAN 07.05.2013 verwijst, doch ook dat de lijst van de veilige landen opgemaakt werd naar aanleiding en op grond van een advies van het CGVS ;

Cfr <http://www.maggiedeblock.be/wp-content/uploads/2012/03/MDB-Lijst-veilige-landen-zal-aantal-asielaanvragen-verminderen..pdf> Waterloolaan 115

1000 Brussel

T. 02/542.80.11

F.02/542.80.03

Op vraag van Maggie De Block, Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, heeft de ministerraad een lijst van veilige landen goedgekeurd.

Asielaanvragen van mensen die uit die landen komen, zullen binnen de 15 dagen behandeld worden. "Met deze lijst willen we een duidelijk signaal geven aan die mensen dat hun kansen om asiel te krijgen klein zijn. Dat moet het aantal aanvragen sterk doen dalen. Bovendien zal een snellere afhandeling van die aanvragen leiden tot snellere uitwijzingen", zegt Maggie De Block.

De lijst van veilige landen maakt deel uit van het nieuwe asielbeleid van Maggie De Block. De staatssecretaris heeft van bij haar aantreden duidelijk gemaakt dat ze snellere asielprocedures wil, het misbruik wil inperken en via ontradingscampagnes mensen zal ontmoedigen om naar hier te komen.

Eén op vijf aanvragen sneller behandeld

Op de lijst die is goedgekeurd staan zeven landen: Albanië, Bosnië-Herzegovina, FYROM, Kosovo, Servië, Montenegro en India. "In 2011 werd bijna 20% van alle asielaanvragen gedaan door mensen uit die zeven landen. Met deze lijst zal dus één op vijf asielaanvragen veel sneller behandeld worden", aldus Maggie De Block.

Jaarlijkse evaluatie

Het principe van een veilig land van herkomst is op 19 januari 2012 in de Belgische Vreemdelingenwet ingevoerd. De lijst moet jaarlijks geëvalueerd worden en kan aangepast worden, ze is opgesteld op basis van advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen. Een land wordt volgens de nieuwe Vreemdelingenwet als veilig beschouwd als er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Conventie van Genève, en geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar het land van herkomst.

Ons land volgt buitenlandse voorbeelden

Met deze lijst 'veilige landen van herkomst' volgt België het voorbeeld van andere EU-landen zoals het Verenigd Koninkrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland en Ierland. De lijst zal nu vastgelegd worden in een Koninklijk besluit en zodra dat in voege treedt, kan de lijst toegepast worden door de Belgische asielinstanties.

Maggie De Block

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

Dat KOSOVO derhalve als veilig land beschouwd werd op grond van dezelfde procedure, die tot het KB van 7 mei 2013 leidde

- dat dient in casu te worden vastgesteld dat het advies van het CGVS waarvan sprake in het KB 7 mei 2013, met betrekking tot KOSOVO niet in het administratief dossier terug te vinden is;
 - dat de verzoekende partij en ook de Raad hierdoor geen volledig zicht kunnen hebben nopens de precieze redenen waarom het land van verzoekende partij als "veilig" dient te worden beschouwd;
 - evenmin kan nagegaan worden of het gegeven dat "KOSOVO" op de lijst verschijnt van de "veilige" landen, op zich volstaat om te oordelen of de criteria die weerhouden werden om tot dit besluit te komen, al dan niet de persoonlijke situatie van verzoekende partij tegemoet komen;
 - het advies van het CGVS dat aan de grondslag ligt van de beslissing van de regering om KOSOVO op de lijst van de "veilige landen" te plaatsen dient te worden medegedeeld;
 - het gebrek aan mededeling van dit element schendt de formele motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, artikel 32 van de Grondwet en 4 van de wet van 11.04.1994 met betrekking tot de openbaarheid van bestuur, (BS 30.06.1994)
 - de verzoekende partij is derhalve evenmin in staat de beslissing te begrijpen en na te gaan of het aanvoeren van algemeenheden al dan niet haar persoonlijke problematiek beantwoorden;
 - verzoekende partij is derhalve ook niet in staat zich optimaal te weren tegen de getroffen beslissing, dien haar subjectieve rechten aantast, vermits de beslissing niet eens haar asielmotieven in overweging neemt;
 - Bovendien dient te worden vastgesteld dat indien België besloten heeft Kosovo als een veilig land te beschouwen, dit niet het geval is van alle Europese landen;
 - Dat Frankrijk Kosovo niet als een veilig land beschouwt.
 - dat de Raad van State van Frankrijk dd. 26.03.2012, die van oordeel is dat noch Kosovo noch Albanië als veilige staten kunnen worden beschouwd, om de reden dat "qu'il. ressort des pièces des dossiers que, en dépit des progrès accomplis. notamment par la République d' Albanie, ni cette dernière ni la République du Kosovo ne présentaient à la date de la décision attaquée, eu égard notamment à l'instabilité du contexte politique et social propre à ces pays ainsi qu'aux violences auxquelles sont exposées certaines catégories de leur population, sans garantie de pouvoir trouver auprès des autorités publiques une protection suffisante; les caractéristiques justifiant leur inscription sur la. liste des pays d' origine surs au sens du 2° de l'article L. 741-4 du code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile »;
- deze vaststellingen volstaan reeds om de beslissing te vernietigen ;,

Verder dient te worden vastgesteld dat de motivatie inzake de echtgenote B. **UITSLUITEND GEMOTIVEERD WORDT DOOR VERWIJZING**, naar de beslissing getroffen inzake de echtgenoot K.;

- Dat hierdoor niet kan worden nagegaan of de persoonlijke problematiek van de verzoekende partij onderzocht werd en of alle elementen die door de verzoekende partij werden voorgelegd, in overweging genomen werden;

- Dat de formele motiveringsplicht hierbij geschonden wordt, vermits de verzoekende partij niet kan weten om welke reden haar aanvraag en persoonlijke argumentatie niet in overweging genomen werd en waarom de motivatie van een derde persoon een antwoord zou zijn op haar uiteenzetting ;

- De beslissing schendt de aangehaalde middelen en geciteerde rechts bepalingen en beginsels;

Deze vaststelling volstaat eveneens om de beslissing te vernietigen;

Dat indien, quod non, de motivatie inzake K. , als geldig voor de twee leden van het gezin zou kunnen worden aanzien, dan nog dient het volgende te worden vastgesteld :

- Het CGVS beantwoordt de specifieke asielaanvraag van verzoekende partij met haar bijzonder specifiek profiel, met algemeenheden, die zelfs indien men de stelling en het besluit van het CGVS wou of kon volgen, deze specifieke problematiek niet beantwoorden of zelfs benaderen;

- Verzoekende partij is inderdaad het slachtoffer geweest van oplichterij met als centrale achtergrond een machtsmisbruik van een influent individu die banden onderhoudt met de regering en als dusdanig strafloos blijft gelet op de bestaande corruptie die in KOSOVO heerst.

- Dit aspect van de problematiek werd niet onderzocht op het CGVS, ondanks het feit dat verzoekende partij hierop duidelijk gewezen heeft.

- Dat de gelegenheid dat het CGVS verder verzoekende partij verwijt geen verdere stappen te hebben ondernomen om bescherming te zoeken in KOSOVO , is op zich niet van aard om dit gebrek aan onderzoek te dekken zodat de beslissing de aangehaalde middelen schendt:

- DE CEDOCA informatie is ter zake noch pertinent noch dienend en is tav de specifieke EN GEKENDE problematiek van verzoekende partij , in casu volledig gestereotypeerd.

Die informatie kan , in casu, de beslissing niet ondersteunen, zonder de aangevoerde middelen te schenden ;

- Ondergeschikt dient te worden vastgesteld dat de CEDOCA informatie naar de welke heel globaal verwezen wordt, niet per se en in elk geval tot de beslissing kan leiden zoals het CGVS dit oordeelt te kunnen doen, in casu zonder onderzoek ten gronde : de verslagen wijzen duidelijk naar een corrupte politie en kans op oneerlijk proces, gebrekkige rechtbanken, geweld door de politie gepleegd;

Verder stelt het CGVS :

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u meerdere weken in Slovenië verbleef alvorens naar België te reizen. U vroeg in Slovenië geen asiel aan (CGVS, p. 5). Hiermee zet u de ernst van uw asielaanvraag danig op de helling. Een dergelijke houding is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming."

Dat dient te worden vastgesteld dat enkel verzoekende partij K. in Slovenië geraakte, daar waar het gezin, - vrouwen kinderen-, via Servië in Hongarije geraakte, waaruit het voltallig gezin naar België kon vertrekken.

De reden waarom geen asiel aangevraagd werd in SLOVENIË, is vooreerst de vrees dat het gezin gescheiden werd en verder het feit dat verzoekende partij van mening is dat de mensenrechten er niet nageleefd worden.

Dat deze mening al dan niet gegrond is , is in casu niet pertinent, vermits dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet ondervraagd werd nopens haar beweegredenen en thans geconfronteerd wordt met de motivatie van de beslissing die haar aanvraag niet in overweging neemt.

Verder stelt het CGVS :

"Voorts dient gewezen te worden op een aantal vaststellingen die de nodige vraagtekens opwerpen bij uw algemene geloofwaardigheid.

Immers, zo verklaarde u tijdens uw gehoor d.d. 8 juli 2013 begin mei 2013 naar Slovenië te zijn gegaan en er een week op uw familie gewacht te hebben. Uiteindelijk ging u op 16 of 17 juni 2013 naar Boedapest om u aldaar te herenigen met uw gezin (CGVS, p. 5). Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u ongeveer een maand in Ljubljana (Slovenië) te hebben verbleven alvorens naar Hongarije te zijn gegaan (Verklaring DVZ, vraag 36). Ter zake dient voorts vastgesteld te worden dat op uw Facebookprofiel echter te lezen valt dat u in Zürich (Zwitserland) woonde. Uw verklaring dat al uw familieleden uw inloggegevens hebben en dat uw zus dat misschien op uw profiel heeft gezet, overtuigt allermindst (CGVS, p. 13-14). Uw partner verklaarde, in tegenstelling tot u, uw

inloggegevens van uw Facebookprofiel niet te kennen (CGVS H., p. 3). Ook bij het precieze tijdstip van vertrek van uw partner uit Kosovo moeten vraagtekens worden geplaatst. Immers, daar waar u verklaarde dat uw partner tussen 8 en 11 juni 2013 vertrok, stelde uw partner op 3 of 4 juni 2013 uit Kosovo te zijn vertrokken (CGVS, p. 5-6; CGVS H., p. 4). Voorts verklaarde uw partner ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 20 juni 2013 dat zij ongeveer een week in Servië op straat verbleef alvorens Hongarije te betreden, daar waar ze tijdens haar gehoor d.d. 8 juli 2013 op de zetel van het Commissariaat-generaal dan weer stelde tijdens haar verblijf van een tiental dagen in Servië op verschillende plaatsen in huizen van de smokkelaars te hebben verbleven alvorens de grens met Hongarije over te steken (Verklaring DVZ H., vraag 36; CGVS H., p. 4-5).

Bovenstaande bevindingen doen dan ook de nodige bedenkingen rijzen bij de precieze tijdstippen van vertrek van uzelf en van uw gezin uit Kosovo."

Er dient te worden vastgesteld dat het CGVS zich fundeert op een "beeld" van het facebook" profiel dat op naam van verzoekende partij Krasniki geopend werd, om te laten ondervestaan dat verzoekende partij in ZWITSERLAND zou verbleven hebben;

Dat echter dient te worden vastgesteld dat de stukken van het CGVS in verband hiermee volledig onleesbaar zijn, met als gevolg dat uw Raad geen controle kan uitvoeren nopens dat deel van de motivatie.

Dat verder dient te worden vastgesteld dat uit hetgeen min of meer zichtbaar is op de beelden, ook duidelijk voortkomt dat de meerderjarige in Kosovo achtergebleven kinderen van het gezin (een jongen en een meisje dat aan de universiteit verder studeert) evengoed de gegevens kunnen invoeren of wijzigen, zonder dat deze gegevens met de werkelijkheid overeenstemmen;

Verzoekende partij ziet alleszins niet in hoe haar "facebook" enig bewijs zou kunnen leveren van een effectief verblijf in Zwitserland vermits zij nooit in Zwitserland verbleven heeft en er niet eens passeerde. Deze vaststelling en het gebrek aan informatie en mogelijkheid tot controle volstaan eveneens om de beslissing te vernietigen.

Verder stelt het CGVS :

"Wat er ook van zij, indien uw problemen met de familie Z. alsnog naar waarheid mogen worden geschat, dient opgemerkt te worden dat uw problemen met de familie Z. een louter interpersoonlijk (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) karakter hebben. Uw problemen met J. Z. (en diens familie) houden ook geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Geldzaken liggen immers aan de basis van uw dispuut met de familie Z. (CGVS, p. 7). Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met J. Z. geen of onvoldoende beroep kon doen, of bij een eventuele herhaling van problemen met hem in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er ten aanzien van Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. U verklaarde weliswaar klacht neergelegd te hebben bij de Kosovaarse Politie voor het incident d.d. 3 juni 2011, maar zowel u als uw echtgenote lieten het na voor de recent (april 2013 en recenter) gekende problemen een klacht in te dienen bij de Kosovaarse Politie. Uw motivatie, met name dat u geen klacht indiende bij de politie voor uw problemen in 2013 omdat u niet werd geholpen door haar in 2011, rechtvaardigt uw nalaten ter zake niet (CGVS, p. 12). Gelet op het feit dat uw geloofwaardigheid ernstig in het gedrang is, kunnen dan ook de nodige vraagtekens worden geplaatst bij uw beweringen dat u in 2011 de namen van de familie Z. aan de politie gaf, maar dat deze sjoemelde met uw verklaring en de gegeven namen achterwege liet op het proces-verbaal (CGVS, p. 9).

Daarenboven heeft ook uw partner geen melding gemeld van de problemen die ze ondervond met de familie Z. na uw vertrek uit Kosovo. Haar motivatie waarom ze geen klacht indiende, met name uit angst, rechtvaardigt haar nalaten evenmin (CGVS H., p. 7-8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Kosovaarse Politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX, Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie-

en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeld organisatie geworden is. Eveneens maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 40/h van de vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ondanks dat u niet tevreden was over het optreden van de lokale politie van Malishevë in juni 2011 liet u het na elders, bij de hogere Kosovaarse en/of internationale/Europese veiligheidsinstanties, melding te maken van uw problemen met de familie Z.. Evenmin legde u ergens klacht neer tegen de inactiviteit van de politie van Malishevë (CGVS, p. 12-14). Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd."

- Verzoekende partij legt het integraal verslag neer "rule of law in independent kosovo" 2010 dat ook terug te vinden is op <http://www.crisisgroup.org/-vmedia/Filcs/europe/balkans/kosovo/204%20The%20rule%20of%20Law%20in%20Independent%20Kosovo.pdf>

- Dit verslag verwijst ook naar alle steeds bestaande te korten, hoewel vooruitgang ook vastgesteld werden;

Cfr p3 police ;22. conclusions

- Dit houdt niet in dat in concreto, in 2013 een effectieve bescherming kan worden verleend en gewaarborgd worden;

- Dat zelf de CEDOCA informatie naar de gelegenheid dat "het politiewerk soms beeilijkt (wordt) door politieke inmenging" cfr p.5, dat corruptie binnen het politiecurs eveneens een probleem (blijft) p. 8. DAT HET RECHTSSYSTEEM IN OPBOUW IS ? P. 4, dat de bevolking incidenten niet aangeeft omdat de slachtoffers vergeldingsmaatregelen vrezen, p. 14.

De toegevoegde Cedoca informatie kan derhalve de beslissing niet ondersteunen, wanneer verzoekende partij precies een relaas aangeeft dat met de Cedoca informatie overeenstemt

De beslissing dient derhalve te worden vernietigd."

3.2 Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Tevens moet worden geduïd dat de formele motiveringsplicht niet impliceert dat wanneer een bestuur een beslissing neemt omtrent een asielaanvraag en hierbij toepassing maakt van een wetsbepaling die verdere invulling kreeg via een koninklijk besluit, in deze beslissing de adviezen dienen te worden weergegeven die aan de basis liggen van dit koninklijk besluit.

Aangezien de criteria om een land als veilig land van herkomst te erkennen uitdrukkelijk in de vreemdelingenwet zijn opgenomen en iedereen wordt geacht de wet te kennen kunnen verzoekers ook niet worden gevolgd in hun stelling dat verweerder in de bestreden beslissingen een verdere motivering had dienen te voorzien omtrent de redenen waarom Kosovo als een veilig land van herkomst wordt beschouwd.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, kan niet worden vastgesteld.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat niet blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers, voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissingen, zou geweigerd hebben om enig dienstig bestuursdocument te raadplegen of er een afschrift van te krijgen, zodat ook geen schending van artikel 32 van de Grondwet of van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 kan worden vastgesteld.

In de mate dat verzoekers de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen inhoudelijk in vraag stellen, voeren zij de schending van de materiële motiveringsplicht aan, die *in casu* moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Deze wetbepaling laat de commissaris-generaal toe om de asielaanvraag van personen die afkomstig zijn uit landen die als veilig worden beschouwd niet in overweging te nemen. Het staat niet ter discussie dat verzoekers de Kosovaarse nationaliteit hebben en dat Kosovo in artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (hierna: het koninklijk besluit van 7 mei 2013) werd aangewezen als een veilig land van herkomst. De commissaris-generaal was bijgevolg in de mogelijkheid om gebruik te maken van de mogelijkheden die hem geboden worden door artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de individuele verklaringen van verzoekers en de door hen aangebrachte stukken in aanmerking heeft genomen en heeft geoordeeld dat deze niet van die aard zijn om te besluiten dat hun asielaanvragen toch in overweging dienden te worden genomen.

Verzoekers gaan derhalve uit van een incorrecte lezing van de bestreden beslissingen waar zij voorhouden dat geen aandacht werd besteed aan de concrete motieven die hen er toe brachten een asielaanvraag in te dienen. De commissaris-generaal heeft zich niet beperkt tot het aanvoeren van een aantal “algemeenheden” maar heeft klaar en duidelijk gemotiveerd waarom hij in voorliggende zaak van

oordeel was dat de verklaringen van verzoekers en de door hen aangebrachte stukken niet kunnen leiden tot het besluit dat Kosovo voor hen niet als een veilig land van herkomst zou kunnen worden beschouwd. Door te beweren dat zij niet kunnen nagaan of Kosovo op correcte gronden als een veilig land van herkomst werd beschouwd -terwijl niet blijkt dat zij enige inspanning deden om inzage te krijgen in de adviezen die aan de basis lagen van het koninklijk besluit van 7 mei 2013 en van het koninklijk besluit van 26 mei 2012- tonen zij ook niet aan dat dit niet het geval is en dat verweerder artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet schond. Bovendien zijn de adviezen van het Commissariaat-generaal betreffende de veilige landen openbaar. Gelet op het *privilège du préalable* kon en mocht de commissaris-generaal er ook van uitgaan dat voormeld koninklijk besluit in overeenstemming is met de wet.

Waar verzoekers erop wijzen dat Frankrijk Kosovo niet beschouwt als veilig land van herkomst, dient de Raad op te merken dat dit feit op zich niet kan verhinderen dat België vooralsnog Kosovo wel beschouwt als veilig land van herkomst. Immers voorziet artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet niet dat indien één Europese lidstaat een bepaald land niet beschouwt als veilig land van herkomst, de andere Europese landen dat evenmin vermogen te doen.

Waar verzoekers menen dat met betrekking tot de echtgenote uitsluitend werd gemotiveerd door verwijzing naar de beslissing van haar echtgenoot, dient de Raad te wijzen op het feitenrelaas van tweede verzoekster die steunt op dezelfde asielmotieven die ter zake door haar echtgenoot werden uiteengezet. Dit wordt niet betwist. De verwijzing naar de beslissing genomen in het kader van de asielaanvraag van haar echtgenoot volstaat in dat geval. Tweede verzoekster laat overigens na uiteen te zetten welke *“persoonlijk problematiek”* volgens haar niet werd onderzocht door de commissaris-generaal of welke elementen ten onrechte niet werden in overweging genomen door de commissaris-generaal.

Verzoekers herhalen dat zij slachtoffer zijn geweest van oplichterij van een persoon die banden onderhoudt met de regering. Zij wijzen op het bestaan van corruptie in Kosovo en menen dat dit aspect niet werd onderzocht door de commissaris-generaal. De Cedoca informatie is niet dienend. Verzoekers tonen met hun betoog evenwel niet aan dat de commissaris-generaal verkeerdelijk oordeelde dat de door hen aangebrachte problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zij en dat niet blijkt dat zij zich met betrekking tot deze problematiek –zo deze al zou bestaan- niet kunnen wenden tot de Kosovaarse autoriteiten. De commissaris-generaal motiveert in dat verband het volgende in de beslissingen: *“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Kosovaarse Politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit.*

Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX. Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo.

De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo actueel redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ondanks dat u niet tevreden was over het optreden van de lokale politie van Malishevë in juni 2011 liet u het na elders, bij de hogere Kosovaarse en/of internationale/Europese veiligheidsinstanties, melding te maken van uw problemen met de familie Z.. Evenmin legde u ergens klacht neer tegen de inactiviteit van de politie van Malishevë (CGVS, p. 12-14). Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.” Verzoekers’ uiteenzetting inzake het bestaan van corruptie *in casu* blijft ongestaafd en laat niet toe te concluderen dat de commissaris-generaal hun situatie niet correct heeft beoordeeld. De verwijzing naar een verslag van 2010 doet geen

afbreuk aan de recente Cedoca informatie van 5 juni 2012 waarop de commissaris-generaal zijn oordeel baseert met betrekking tot de werking van de politie in Kosovo. Bovendien betwisten verzoekers niet de vaststelling van de commissaris-generaal dat zij geen klacht hebben ingediend bij de Kosovaarse politie. De verklaring van verzoekers dat zij niet werden geholpen door de politie in 2011, rechtvaardigt niet het nalaten van het indienen van een klacht *anno* 2013.

Waar verzoekers kritiek uiten op het motief in verband met verzoekers verblijf in Slovenië zonder asiel aan te vragen, merkt de Raad op dat het geen hoofdmotief betreft van de beslissingen. De commissaris-generaal *“merkt vooreerst op”* dat verzoeker meerdere weken in Slovenië verbleef alvorens naar België te reizen. De commissaris-generaal merkt vervolgens op kennelijk redelijke wijze op dat een dergelijke houding niet in overeenstemming is met of getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat verzoeker vreesde gescheiden te worden van zijn gezin en thans betoogt dat de mensenrechten er niet worden nageleefd, doet geen afbreuk aan het voormelde motief.

Verzoekers kunnen niet worden gevolgd waar zij menen dat de facebook prints in het administratief dossier *“volledig onleesbaar”* zijn. Zelfs indien moest blijken dat de prints onleesbaar zouden zijn, stelt dit verzoekers niet vrij om aan te tonen in welke mate de motieven van de bestreden beslissingen hierdoor aangetast zouden zijn.

De commissaris-generaal motiveert dienaangaande het volgende: *“Voorts dient gewezen te worden op een aantal vaststellingen die de nodige vraagtekens opwerpen bij uw algemene geloofwaardigheid. Immers, zo verklaarde u tijdens uw gehoor d.d. 8 juli 2013 begin mei 2013 naar Slovenië te zijn gegaan en er een week op uw familie gewacht te hebben. Uiteindelijk ging u op 16 of 17 juni 2013 naar Boedapest om u aldaar te herenigen met uw gezin (CGVS, p. 5). Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u ongeveer een maand in Ljubljana (Slovenië) te hebben verbleven alvorens naar Hongarije te zijn gegaan (Verklaring DVZ, vraag 36). Ter zake dient voorts vastgesteld te worden dat op uw Facebookprofiel echter te lezen valt dat u in Zürich (Zwitserland) woonde. Uw verklaring dat al uw familieleden uw inloggegevens hebben en dat uw zus dat misschien op uw profiel heeft gezet, overtuigt allermindst (CGVS, p. 13-14). Uw partner verklaarde, in tegenstelling tot u, uw inloggegevens van uw Facebookprofiel niet te kennen (CGVS H., p. 3). Ook bij het precieze tijdstip van vertrek van uw partner uit Kosovo moeten vraagtekens worden geplaatst. Immers, daar waar u verklaarde dat uw partner tussen 8 en 11 juni 2013 vertrok, stelde uw partner op 3 of 4 juni 2013 uit Kosovo te zijn vertrokken (CGVS, p. 5-6; CGVS H., p. 4). Voorts verklaarde uw partner ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 20 juni 2013 dat zij ongeveer een week in Servië op straat verbleef alvorens Hongarije te betreden, daar waar ze tijdens haar gehoor d.d. 8 juli 2013 op de zetel van het Commissariaat-generaal dan weer stelde tijdens haar verblijf van een tiental dagen in Servië op verschillende plaatsen in huizen van de smokkelaars te hebben verbleven alvorens de grens met Hongarije over te steken (Verklaring DVZ H., vraag 36; CGVS H., p. 4-5). Bovenstaande bevindingen doen dan ook de nodige bedenkingen rijzen bij de precieze tijdstippen van vertrek van uzelf en van uw gezin uit Kosovo.”*

Verzoekers menen dat deze facebook prints geen bewijs kunnen leveren van een effectief verblijf van verzoekers in Zwitserland. Het is evenwel niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om samen met een aantal vaststellingen, zoals incoherente verklaringen in verband met de duur van het verblijf in Slovenië, incoherentie tussen verzoekers' verklaringen, en incoherente verklaringen van verzoekster over haar verblijf in Servië, in combinatie met de vermelde gegevens op het facebook profiel van verzoeker, te concluderen dat de *“nodige bedenkingen rijzen bij de precieze tijdstippen van vertrek”* van verzoeker en zijn gezin uit Kosovo. Aangezien verzoekers' incoherente verklaringen afleggen, is het niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig dat de commissaris-generaal beroep doet op andere bronnen, zoals het facebook profiel van verzoeker, om de afgelegde verklaringen na te gaan. Gelet op het feit dat verzoekers zich beperken tot een nieuwe verklaring, met name dat hun meerderjarige kinderen de gegevens kunnen invoeren en wijzigen op facebook, beperkt is tot loutere beweringen die zij niet uitwerken aan de hand van concrete gegevens waaruit blijkt wat het precieze tijdstip is van hun vertrek uit Kosovo, kan erop deze wijze geen afbreuk worden gedaan aan de wettigheid van de bestreden beslissingen.

Op basis van de beschouwingen van verzoekers kan niet worden besloten dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de commissaris-generaal beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet en evenmin kan worden vastgesteld dat de commissaris-generaal zich schuldig maakte aan machtsoverschrijding.

Het zorgvuldigheidsbeginsel -dat verzoekers ook geschonden achten- legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat, blijkt dat de commissaris-generaal op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM kan het volstaan op te merken dat verzoekers geen bewijs -zelfs geen begin van bewijs- aanbrengen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij in hun land van herkomst een reëel risico lopen om te worden gefolterd of om er het slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Ook een schending van het evenredigheidsbeginsel kan niet worden vastgesteld. Het evenredigheidsbeginsel is immers pas geschonden wanneer de door de overheid gemaakte keuze een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en het particuliere belang tot gevolg heeft (M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel", in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 184). Verzoekers tonen met hun uiteenzetting een dergelijke kennelijke wanverhouding echter niet aan.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN